

hed trykke og forelægge Rigsdagen, efterat den først havde meddeelt Regjeringen, at man troede kun at burde bringe disse Spørgsmaal under Afgjørelse i Rigsdagen, for derved at give Regjeringen Leilighed til, hvis den maatte finde Dyrkning dertil, at begjære ogsaa andre Punkter, andre Vedtegninger bragte til Afgjørelse for selve Rigsdagen. Revisionens Beretning vilde saa bestaae af en Indledning, hvori Revisionen i Almindelighed udtalte sig om, hvorledes den maatte betragte det Regnskab, den havde havt at gennemgaae, og dernæst en Beretning om de Punkter, med Hensyn til hvilke den troede, at der kunde reises Tvivl, og ved disse maatte da Antegningerne, Besvarelsene og Vedtegningerne trykkes i deres hele Omfang, ikke saaledes, som det nu efter det foreliggende Forslag er bragt frem, nemlig at det skeer ved et Referat af Antegninger og Besvarelses. De øvrige Antegninger og Besvarelses maatte følge i Afskrift; Vedtegningerne trykkes som Forslag til Rigsdagens Beslutning.

Jeg skal tillade mig at ytre de Betænkeligheder, jeg har ved den Maade, hvorpaa det i Udvalgets Forslag er paatænkt at lade Trykningen foregaae. Statsrevisorerens Stilling til en Regnskabsfører ligner i Grunden en Kritikers Stilling til en Forfatter. Det er en bekjendt Sag, at Forfatter og Kritiker ikke staae sig godt med hinanden; Forfatteren troer sig altid misforstaaet og undervurderet af Kritiker og de komme derfor til at staae paa en spændt Fod med hinanden. Det samme vil saare let finde Sted mellem Revisionen og Regnskabsføreren. Den sidste vil meget let troe sig forurettet og misforstaaet af den første; og, dersom Sagen da bringes for Rigsdagens Afgjørelse, ikke derved at Antegningerne og Besvarelsene i deres Udsjællighed forelægges Rigsdagen, men derved, at Revisorerne, som Regnskabsføreren maa betragte som Part i Sagen, bringer Sagen frem i et af dem selv forfattet Referat for Rigsdagen, saa vil det let give Anledning til, at man klager over en mindre nøiagtig Fremstilling, og dernæst troer jeg det maa være indlysende, at Arbejdet i Rigsdagen paa den Maade, som det nu her er bragt i Forslag, aldeles ikke bliver

mindre; thi det kan ikke for vedkommende Udvalg være lettere eller nemmere at sætte sig ind i Sagen gjennem et Referat om, hvad der indeholdes i Antegningerne og Besvarelsene, end derved, at Antegningerne og Besvarelsene forelægges i deres Heelhed. Jeg troer altsaa ikke, at den Maade vil lede til et mere tilfredsstillende Resultat end den tidligere; men vilde man derimod benytte den Maade, som jeg her har tilladt mig at antyde: kun at lade de Antegninger trykke, med Hensyn til hvilke Statsrevisionen selv eller i alt Fald Regjeringen meente, at der var nogen Tvivl tilstede, saa at der vilde være Anledning til derover at bringe Sagen til Rigsdagens Afgjørelse, saa vilde Arbejdet forfortes ganske overordentlig. De øvrige Antegninger og Besvarelses maatte findes som skrevne Bilage og oversendes Rigsdagen. Naar disse da fremlægges her i Rigsdagen, vilde Enhver have Leilighed til at gennemsee dem og muligviis reise Diskussion om Punkter, med Hensyn til hvilke Statsrevisionen havde troet, at saadant ikke var nødvendigt.

Hermed skal jeg imidlertid tillade mig at sætte et andet Forslag i Forbindelse. — Naar man gennemgaaer Forhandlingerne angaaende Finantsloven i dette Thing og sammenligner dermed Forhandlingerne angaaende Statsrevisionens Beretninger i det andet Thing, saa vil man komme til det Resultat, at den Forskjellighed, der ifølge den forskjellige Sammensætning er tilstede i begge Thing, udøver en Indflydelse paa disse Afgjørelses, saaledes at, medens der her er ved at uddanne sig en vis Praxis for Finantslovens Vedtagelse, uddanner der sig i det andet Thing en vis Praxis for Finantslovens Overholdelse, og det ene Things Praxis er forskjellig fra det andet. Den Praxis, vi her indføre for Finantslovens Givelse, er forskjellig fra den Praxis, der træder ilive med Hensyn til Finantslovens Overholdelse. Det er meget uheldigt, at det stiller sig saaledes; men saalange Finantsloven forelægges først her i dette Thing, som jo er bestemt i Grundloven, og Statsrevisionens Beretning forelægges i det andet Thing, vil det ikke kunne være anderledes; det maa